

संज्ञते रन्ध्रदेवस्य यां रात्रिमवसन् गृहे ।
 आलभ्यन्त श्रुतं गावः सहस्राणि च विप्रतिः ॥
 तत्र स खदाः क्रोशन्ति सुन्दरमणिजुह्वलाः ।
 रुपभूयिष्ठमश्रीर्षं नादमांसं यथा पुरा ॥”)
 कुकुरः । इति शब्दरत्नावली ॥
 रन्ध्रः, स्त्री, (रमते अचेति । रम् + तुन् ।) वल्गु ।
 नदी । इति मेदिनी । ते, ४६ ॥
 रन्ध्रं, स्त्री, पाकः । रघधातोर्भावेऽनट्प्रत्ययेन
 निष्पन्नम् । यथा रन्ध्रनाथ स्थापनी । इति
 संक्षिप्तसारआकरग्रन्थम् ॥ (रध् + लुट् । नाशके,
 त्रि । यथा, भागवते । ४ । १० । २८ ।
 “यदनुसम्यते कावे खड्गद्वाराभद्ररन्ध्रम् ।”
 “हे, अभद्ररन्ध्र ! अमङ्गलनाशन !” इति
 तट्टीकायां श्रीधरः ॥
 रन्ध्रितं, स्त्री, (रध् + क्त ।) कृतरन्ध्रनद्रव्यम् ।
 तस्य पात्रान्तरे स्थापनविधिर्गेषा,—
 “सङ्कीर्णं पात्रसम्भारे मार्गं वा ग्रामवर्जिते ।
 स्थापयेदुगुणवान् खदः सिद्धान्तं पात्रकान्तरे ॥
 भक्तं खपावके स्थाप्यं न स्थाप्यं पात्रकान्तरे ॥
 घृतं काष्ठायसे स्थाप्यं मांसं मांसभवं रसम् ।
 स्थापयेद्वाजते हेमे पात्रे लौहेऽथ काष्ठके ।
 पचाद्विषद्विषं श्राक्तं स्थाप्यं काष्ठायसलौहके ।
 पक्वान् पिष्टकं भक्ष्यं स्थाप्यं काष्ठेऽथ दारुके ॥
 धारयेत् सुश्रुतं चीरं पार्थिवे वाय काष्ठके ।
 पानीयं पायसं तत्र न्दुग्धमेव धारयेत् ॥
 काष्ठके स्थापिके वाय वेदुर्ग्राहिविचित्रिते ।
 धारयेत् सर्वदा पात्रे रागघावप्रशङ्कान् ॥
 उक्तपात्रान्तरे स्थाप्यं तदुद्रयं तदुह्वनापहम् ।
 सर्वदा सुखदं हृद्यमन्यथा दोषकारकम् ॥”
 इति स्रपकारशास्त्रे पाकराजेश्वरः ॥
 रन्ध्रं, स्त्री, (रन्ध्रयति हिनस्त्वनेनेति । रध् + बाहु-
 लकात् रक् ।) दूषणम् । (यथा, रघुः ।
 १२ । ११ ।
 “रन्ध्रान्वेगदक्षाणां द्वियामामिषतां ययौ ॥”)
 द्विद्रम् । इति मेदिनी । (यथा, रघौ । १५ । ८२ ।
 “एवमुक्ते तया साध्या रन्ध्रात् सद्योभवादुसुवः ।
 श्रातद्वदमिव ज्योतिः प्रभामखलसुदययौ ॥”
 मनुष्यशरीरस्वरन्ध्राणि यथा,—
 “नासानयनकर्णाणां हे हे रन्ध्रे प्रकौर्तिते ।
 मेहनापात्रवक्त्राणामेके रन्ध्रमुच्यते ।
 दशमं मस्तके प्रोक्तं रन्ध्राणीति वृणां विदुः ॥
 स्त्रीगान्धौर्धिकाणि स्रुः स्तनयोर्गर्भवल्गवः ।
 रुद्राष्टिकाणि चान्यानि मतानि त्वचि जन्मि-
 नाम् ॥”
 इति शार्ङ्गधरे पूर्वखण्डे पञ्चमेऽध्याये ॥
 योनिः । यथा, महाभारते । १२ । २८ । ५३ ।
 “रन्ध्रागतमथान्धानां शिखोद्भेदश्च वर्जितम् ।
 नेत्ररोगः कोकिलस्य ज्वरः प्रोक्तो महात्मना ॥”)
 रन्ध्रकण्डः, पुं, (रन्ध्रे कण्डः कण्डको यस्य ।)
 जालवच्चूरकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 रन्ध्रबभूः, पुं, (रन्ध्रे गर्भे बभूवकुल इव ।)
 उन्मूलः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

रन्ध्रवंशः, पुं, (रन्ध्रविशष्टो वंशः ।) द्विद्रयुक्त-
 वंशः । कौफावांश इति भाषा । तत्पर्यायः ।
 त्वकसारः २ कौचकाङ्गवः ३ मस्तरः ४ वाद-
 नीयः ५ शुधिरालः ६ । अस्य गुणाः ।
 “वंशौ त्वन्मौ कथायौ च किञ्चित्तौ च
 शीतलौ ।
 मृजलक्ष्मप्रमेहार्थः पित्तादाहासनाशनौ ॥
 विशेषो रन्ध्रवंशस्तु दीपनोऽजीर्णनाशकः ।
 रुचिस्तु पाचनो हृद्यः मूलमो गुल्मनाशनः ॥”
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 रध्, वदे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०-
 सक०-सेट् ।) रपति । वदः कथनम् । इति
 दुर्गादासः ॥
 रध्, गत्याम् । वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
 पर०-सक०-सेट् ।) रपति । इति दुर्गादासः ॥
 रध्, इ गत्याम् । वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 आत्मा०-पर०-सक०-सेट् ।) इ, रम्भाते । इति
 दुर्गादासः ।
 रध्, इ गत्याम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
 पर०-सक०-सेट् ।) इ, रम्भाते । इति दुर्गा-
 दासः ॥
 रध्, इ इ शब्दे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
 पर०-अक०-सेट् ।)
 रध्, पुं, शब्दः । रघधातोर्भावेऽनट्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
 (यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ५ । ४०८ ।
 “सुप्रसतादुद्रधे भृष्ट इव निजालसेचणः ।
 प्रवृद्धः शस्त्रपातैः स यत्सुचदुभैरवान् रवान् ॥”)
 रभ, इ इ शब्दे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
 आत्मा०-अक०-सेट् ।) इ, रम्भाते । इ, रम्भते ।
 इति दुर्गादासः ॥
 रभ, औ इ रामस्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
 आत्मा०-अक०-अनिट् ।) रामस्यसुसुकोभावः ।
 निर्विचारा प्रवृत्तिरिति गोविन्दभट्टः । औ,
 रम्भा । इ, रम्भते साधुः पुण्ये । आरूपूर्णोऽय-
 मारम्भः । श्राद्धं पठितुमारभते शिष्यः । इति
 दुर्गादासः ॥
 रभसः, पुं, (रभसमिति । रभ + “अन्धविचमि-
 तमिभिरभिजमिति ।” उणा० ३ । ११७ ।
 इति असच् ।) वेगः । (यथा, माघे । ६ । ७२ ।
 “रुमचोत्थितासुपगतः सहसा
 परिरभ्यकक्षन् वधूमरुधत् ॥”)
 हर्षः । इति मेदिनी । से, ३१ ॥ (प्रमोक्षाहः ।
 यथा, गीतगोविन्दे । ५ । ६ ।
 “मनसि रभसविभवे हरिरुदयतु सुकृतेन ॥”
 “रभसस्य प्रमोक्षाहस्य ।” इति तट्टीकावाल-
 बोधिनी ॥ संरम्भः । यथा, माघे । ११ । १६ ।
 “प्रमदमदनमालादयौवनोद्दामरामा
 रमणरभसखेदखेदविच्छेदश्चः ॥”
 संभ्रमः । यथा, भागवते । ११ । १६ ।
 “वचदंष्ट्राः श्वानः सप्रश्रुतानि
 विप्रतिष्ठ शरभसं खादन्ति ॥”)
 पौर्वापर्यविचारः । इत्ययम् । औत्सुक्यमिति

कलिङ्गः । स्त्रियामा रभसा च दृश्यते । इति
 छान्दाः । (यथा, किराताज्जीनीये । ५ । १ ।
 “अथ जयाय नु मेरुमहोभृती
 रभसया नु दिगन्तद्विहता ।
 अभिययौ स हिमालयमुच्छ्रितं
 समुद्रितं नु विलङ्घयितुं नमः ॥”)
 (यथा, महाभारते । ५ । ५१ । १० ।
 “सर्वेषां मम पुत्राणां स एकः क्रूरविक्रमः ।
 ब्रह्माश्री विप्रतीपश्च ब्राह्मेऽपि रमसः सदा ॥”
 महान् । इति निघण्टुः । ३ । ३ ॥
 यदा तु रभसगुणयोगात्तत्त्वार्थं आदितात् अग्र-
 त्वये तद्वति वर्तते तदा वाच्यलिङ्गता स्यात् ।
 इति लिङ्गादिचंग्रहे भरतः ॥
 खनामखातः अभिधानविशेषश्च ॥
 रम, उ ड ज औ क्रीड़े । इति कविकल्प-
 द्रुमः ॥ (भा०-आत्मा०-अक०-अनिट् ।) क्रावेट् ।)
 रेफादिः । उ, रमिता । रन्ता । ड, रमते ।
 ज, रामः रमः । औ, रन्ता । इति दुर्गादासः ॥
 रमः, पुं, (रमते इति । रम् + पचाद्यच् ।)
 कान्तः । (यथा, किराताज्जीनीये । ५ । २० ।
 “निधियुक्तकाधिपरमैः परमैः ॥”)
 रक्ताशोकवृक्षः । कामदेवः । इति मेदिनी ।
 मे, २५ ॥ रमणश्च । रमधातोर्भावेऽनट्प्रत्ययेन
 निष्पन्नम् ॥
 रमकः, पुं, (रमते इति । रम् + “रमेदश्च लो
 वा ।” उणा० ३ । ३३ । इति कुन् ।) कान्तः ।
 इत्युयादिकोषः ॥
 रमतं, स्त्री, (रम + अठन् ।) द्विद्रु । इत्युयादि-
 कोषः । (जनपदविशेषे, पुं । तद्देशवासिनि,
 त्रि । यथा, महाभारते । ३ । ५१ । २४ ।
 “जागुडान् रमतान् सुखान् स्त्रीराज्यान्थ
 तज्जगान् ॥”)
 रमतञ्जलिः, पुं, (रमत इति शब्देन अन्वये कथ्यते
 इति । अन् + इन् ।) द्विद्रु । इति शब्द-
 चन्द्रिका ॥
 रमणं, स्त्री, (रमयतीति । रम् + लिच् + लुट् ।)
 पटोलमूलम् । इति मेदिनी । जघनम् । इति
 हेमचन्द्रः । (रम् + भावे झुट् ।) जम्भनम् ।
 तत्पर्यायः । अन्नस्यार्थकम् २ ग्रास्यधर्मः ३
 सुरतम् ४ रतम् ५ संप्रयोगः ६ निधुवनम् ७
 मैथुनम् ८ रतिः ९ उपवृष्टम् १० सर्वितम् ११
 क्रीडारतम् १२ महासुखम् १३ त्रिभङ्गम् १४
 योगमिथुनम् १५ अभिमानितम् १६ । इति
 शब्दरत्नावली ॥ (यथा, माघे । ११ । १६ ।
 विकच कमलगन्धैरन्वयन् अङ्गमालाः
 सुरभितमकरन्दं मन्दमावाति वातः ।
 प्रमदमदनमालादौवनोद्दामरामा-
 रमणरभसखेदखेदविच्छेदश्चः ॥”)
 क्रीडनम् । इति रमधात्वर्थदर्शनात् ॥ (रन्ध्र-
 त्यादनम् । यथा, भागवते । १० । २ । १३ ।
 “रामेति लोकमणालं बलवदुच्छ्रयात् ॥”
 “लोकस्य रमणात् रत्नत्पादनात् ॥” इति तत्र